# TEVBE ETMİŞ BİRİSİNİN KISSASI

﴿ مِنْ قَصَصِ التَّائِبِين ﴾

[ Türkçe – Turkish – تركي ]

Râşid b. Hüseyin el-Abdulkerim

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2011 - 1432

IslamHouse.com

# ﴿ مِنْ قَصَصِ التَّائِبِين ﴾

« باللغة التركية »

راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

١٤٣٢ - ٢٠١١

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Allah Teâlâ buyurdu ki:

﴿ قُلْ يَٰعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُواْ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًاۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٥٣ ﴾ [ سورة الزمر الآية: ٥٣]

"(Ey Nebi! Günahlarda ısrar ederek) **nefislerine kötülük etmekte ileri giden kullarıma söyle:** (Günahlarınızın çokluğundan dolayı) **Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz ki Allah,** (günahlara tevbe eden ve bir daha günahlara dönmeyen kullarının bütün) **günahlarını bağışlar. Çünkü O,** (tevbe eden kullarının günahlarını) **çok bağışlayıcı,** (onlara) **çok merhametlidir."**[1]

عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ مَاعِزَ بْنَ مَالِكٍ الْأَسْلَمِيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَتَى رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (( يَا رَسُولَ اللهِ! إِنِّي قَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَزَنَيْتُ، وَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ تُطَهِّرَنِي، فَرَدَّهُ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَاهُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ! إِنِّي قَدْ زَنَيْتُ، فَرَدَّهُ الثَّانِيَةَ، فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ: أَتَعْلَمُونَ بِعَقْلِهِ بَأْسًا؟ تُنْكِرُونَ مِنْهُ شَيْئًا؟ فَقَالُوا: مَا نَعْلَمُهُ إِلَّا وَفِيَّ الْعَقْلِ مِنْ صَالِحِينَا فِيمَا نُرَى، فَأَتَاهُ الثَّالِثَةَ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِمْ أَيْضًا، فَسَأَلَ عَنْهُ فَأَخْبَرُوهُ أَنَّهُ لَا بَأْسَ بِهِ وَلَا بِعَقْلِهِ، فَلَمَّا كَانَ الرَّابِعَةَ حَفَرَ لَهُ حُفْرَةً ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَرُجِمَ، قَالَ: فَجَاءَتِ الْغَامِدِيَّةُ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللهِ! إِنِّي قَدْ زَنَيْتُ فَطَهِّرْنِي، وَإِنَّهُ رَدَّهَا، فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللهِ! لِمَ تَرُدُّنِي؟ لَعَلَّكَ أَنْ تَرُدَّنِي كَمَا رَدَدْتَ مَاعِزًا، فَوَاللهِ إِنِّي لَحُبْلَى، قَالَ: إِمَّا لَا، فَاذْهَبِي حَتَّى تَلِدِي، فَلَمَّا وَلَدَتْ أَتَتْهُ بِالصَّبِيِّ فِي خِرْقَةٍ، قَالَتْ: هَذَا قَدْ وَلَدْتُهُ، قَالَ: اذْهَبِي فَأَرْضِعِيهِ حَتَّى تَفْطِمِيهِ، فَلَمَّا فَطَمَتْهُ أَتَتْهُ بِالصَّبِيِّ فِي يَدِهِ كِسْرَةُ خُبْزٍ، فَقَالَتْ: هَذَا يَا نَبِيَّ اللهِ! قَدْ فَطَمْتُهُ، وَقَدْ أَكَلَ الطَّعَامَ، فَدَفَعَ الصَّبِيَّ

[1] Zümer Sûresi: 53

إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَحُفِرَ لَهَا إِلَى صَدْرِهَا، وَأَمَرَ النَّاسَ فَرَجَمُوهَـا، فَيُقْبِلُ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بِحَجَرٍ فَرَمَى رَأْسَهَا فَتَنَضَّحَ الدَّمُ عَلَى وَجْـهِ خَـالِدٍ، فَسَـبَّهَا، فَسَمِعَ نَبِيُّ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَّهُ إِيَّاهَا، فَقَالَ: مَهْلًا يَـا خَـالِدُ! فَـوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا صَاحِبُ مَكْسٍ لَغُفِرَ لَهُ، ثُمَّ أَمَرَ بِهَـا فَصَـلَّى عَلَيْهَـا وَدُفِنَتْ.)) [ رواه مسلم ]

Bureyde'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Mâiz b. Mâlik el-Eslemî -Allah ondan râzı olsun- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelerek şöyle dedi:

**"Ey Allah'ın elçisi! Ben nefsime zulmettim ve zinâ ettim, beni** (had cezâsı uygulayarak) **temizlemeni istiyorum, dedi.**

**Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onu reddetti** (geri çevirdi)**. Ertesi gün olunca Mâiz Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e tekrar geldi ve:**

**- Ey Allah'ın elçisi! Ben zinâ ettim, dedi.**

**Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onu ikinci defa reddetti** (geri çevirdi)**. Ardından Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onun kavmine birisini yollayarak:**

**- Onun aklında bir noksanlık biliyor musunuz? Normal bulmadığınız bir davranışına rastladınız mı? diye sordurdu.**

**Onlar** (Mâiz'in kavmi)**:**

**- Biz onu gördüğümüz kadarıyla, aramızdaki salih kişilere denk akıl sahibi olarak biliyoruz, dediler.**

**Daha sonra Mâiz üçüncü defa Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e geldi ve:**

**- Ey Allah'ın elçisi! Ben zinâ ettim, dedi.**

**Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Mâiz'in kavmine birisini yollayarak onun hakkında sordurdu. Onlar da ne Mâiz'de, ne aklında bir kusur olduğunu söylediler.**

**Mâiz dördüncü defa gelince, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onun recm edilmesini** (taşlanarak öldürülmesini) **emretti. Bunun üzerine** (Mâiz) **recm edildi.**

Râvi dedi ki:

**Ğamid kabilesinden bir kadın da gelerek:**

**- Ey Allah'ın elçisi! Ben zinâ ettim ve beni** (had cezâsı uygulayarak) **temizle, dedi.**

Fakat Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onu reddetti (geri çevirdi).

Ertesi gün olunca tekrar gelerek:

- Ey Allah'ın elçisi! Beni niye reddediyorsun. Görüyorum ki, beni de Mâiz gibi geri çevirmek istiyorsun. Allah'a yemîn ederim ki ben hâmileyim de, dedi.

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Öyle ise sen, (ayıbını örtmek, tevbe etmek ve söylediğin sözünden dönmek istersen) git çocuğunu doğurup da gel, ondan sonra recm edilirsin, buyurdu.

Râvi dedi ki:

- Kadın çocuğu doğurunca, onu bir beze sarmış bir halde geldi.

-İşte çocuk, onu doğurdum, dedi.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

-Git, sütten kesinceye kadar emzir, sonra gel, buyurdu.

Kadın çocuğu sütten kesince çocukla birlikte geldi. Çocuğun elinde bir ekmek parçası vardı.

-Ey Allah'ın elçis! İşte çocuk, sütten kestim, yemek de yedi, dedi.

Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- çocuğu alıp, müslümanlardan birine teslim etti. Sonra insanlara bir çukur kazmalarını (ve onu recm etmelerini) emretti, onlar da onu recm ettiler.

Hâlid b. Velid -Allah ondan râzı olsun- elinde bir taşla ilerledi, başına atınca yüzüne kan fışkırdı, bunun üzerine kadına hakaret etti. Allah'ın Peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem- Hâlid'in kadına hakaretini işitince:

- Ey Hâlid! Yavaş ol! Nefsim elinde olan Allah'a yemîn ederim ki, bu kadın öyle bir tevbe etti ki, şayet halktan haksız yere toplanan vergilere el koyan kimse böyle tevbe etseydi affedilirdi, buyurdu.

Ardından Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- cenâzenin hazırlanmasını emretti. Onun cenâze namazını kıldırdıktan sonra kadın defnedildi."[1]

[1] Müslim; hadis no: 1695. Ebu Davud; hadis no: 4440. Tirmizî; hadis no: 1435.

## KONUNUN KISA AÇIKLAMASI:

Sahâbe -Allah onlardan râzı olsun-, îmânda büyük bir kemâle ve olgunluğa erişmelerine rağmen masum değillerdi. Nitekim onlardan birisi günah işlediğinde hemen tevbe edip Allah'a sığınır ve günahından temizlenmek için de kendisine had cezâsı uygulanmasını isterdi.

## KONUDAN ÇIKARILAN SONUÇLAR:

1. Sahâbe -Allah onlardan râzı olsun-, güçlü bir îmâna ve samimî bir tevbeye sahip idiler.

2. Allah Teâlâ'nın rahmeti pek geniş olup tevbe edenlerin tevbelerini kabul eder.